

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้นี้ทำให้ลูกเยือกเย็น ความรู้นี้จะดับสิ้นไฟของตัณหาและกิเลสและความโกรธ ไฟเช่นนี้ไม่สามารถดับสิ้นได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา
- คำถาม:** ลูกต้องใช้ความพยายามหลักอะไรเพื่อให้มีการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** ในช่วงเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ควรจดจำแม้แต่ร่างกายของตัวเอง จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ในสิ่งที่มีอุปสรรค เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครั้งวงจร การทำความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงการจดจำร่างกาย

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าสันโดษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ในฝูงชนมากเท่ากับที่ลูกอยู่ในความเงียบและสันโดษ เมื่อเด็กๆ ศึกษาในโรงเรียน พวกเขาศึกษาในสันโดษ ที่นั่นเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสันโดษ แม้เมื่อลูกท่องเที่ยวไปทั่ว การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก การศึกษาง่ายดายอย่างมาก เป็นเวลาครั้งวงจร ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของอาณาจักรของมายา, ลูกได้มีสำนึกเป็นร่าง ศัตรูอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกกลับจดจำร่างกาย นั่นเรียกว่าความหยาบคายของร่างกาย ที่นั่นลูกๆ ได้รับการบอกให้อยู่ในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ ความเพียรพยายามเพียงต้องการในสิ่งนี้เท่านั้น เวลาลูกได้รับการปลดปล่อยจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาโดยทางร่างกาย ลูกต้องพาร่างกายของลูกไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกไปเพื่อที่จะมีการมองเพียงแวบเดียว เพื่อทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้น ร่างกายต้องไป ที่นั่นลูกเพียงแค่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา บาปของลูกจะถูกตัดไปตามนั้น บาปของลูกไม่สามารถถูกตัดไปในหนทางของการทำความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ซาร่าจะมีความกังวลว่าถ้าเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็จะเกิดความเสียหายอย่างมากและเขาจะกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นเหมือนราวกับว่ามีไฟในการทำความเลื่อมใสศรัทธาและความเยือกเย็นในความรู้ ไฟของตัณหาและกิเลสจะดับสิ้นด้วยความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีความศรัทธามากจนกระทั่งเขาเองเพียรพยายามต่อไป ตัวอย่างเช่นพวกเขาอาจไปที่บาทรินาลและได้รับนิมิต และอะไรเกิดขึ้นต่อไป? พวกเขาจะมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และไม่ได้เก็บผู้ใดไว้นอกจากบาทรินาล (เจ้าผู้เปลี่ยนแปลง) ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้นพวกเขาจะเดินไป พ่อพูดว่า: พ่อเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาเป็นเวลาชั่วครู่ พ่อให้นิมิตแก่พวกเขา แต่พ่อไม่ได้พบพวกเขาผ่านสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้รับมรดกโดยปราศจากพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกนี้ ทั้งหมดนั้นเป็นชีวิตที่มีร่างกาย ลูกเพียงได้รับมรดกนี้จากพ่อ, ผู้สร้าง แต่ที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่ว่ามีชีวิตหรือไม่มีชีวิตนั้นเป็นสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างได้ เพียงพ่อเท่านั้นเป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คุณาริต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนที่ไม่ดี พ่อพูดว่า: โดยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับความทุกข์จากตอนต้นตลอดตอนกลางจนถึงตอนจบ ในปัจจุบันทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูก อย่าคิดว่าเป็นบราห์มาผู้ที่กำลังสอนลูก สติปัญญาของทุกคนควรตรงไปที่ชีพบาบา ชีพบาบากำลังสอนเราโดยผ่านผู้นี้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สอนแม้กระทั่งดาดี ลูกจะให้การต้อนรับแบบใดแก่ท่าน? ลูกนำเอาองุ่นและมะม่วงมาให้ชีพบาบา แต่ชีพบาบาพูดว่า: พ่อเป็นผู้ที่อยู่นอกเหนือการมีประสบการณ์ ทุกสิ่งนั้นมีไว้สำหรับลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาออฟเฟอร์ไบ๊กและแจกจ่ายในหมู่พวกเขาและรับประทาน พ่อไม่ได้รับประทานสิ่งนั้น พ่อพูดว่า” พ่อมาสอนลูกๆ และทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ หลังจากที่ถูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง นี่คือการกิจของพ่อ พวกเขาพูดถึงคำสอนของพระเจ้าชีวา พวกเขาไม่ได้พูดถึงคำสอนของพระเจ้าบราห์มา พวกเขาไม่ได้พูดว่า: บราห์มาพูด แม้ว่าผู้นี้อาจจะให้มูร์ลี จงพิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังให้มูร์ลี บาบาเข้าใจเมื่อใครบางคนจะถูกยิงโดยลูกศรอย่างดีมาก และดังนั้นท่านจึงเข้ามาในผู้ที่กำลังพูด ลูกศรของความรู้อาจได้ว่าคุณมาก มีพลังอย่างมากในวิทยาศาสตร์ จะมีความปั่นป่วนอย่างมากจากระเบิดต่างๆ ฯลฯ ลูกอยู่ในความเงียบสงบอย่างมาก ลูกได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ด้วยความเงียบ ลูกทำให้โลกนี้บริสุทธิ์ แต่ลูกต้องชำระตัวลูกเองให้บริสุทธิ์ก่อน ตามละคร ลูกจะต้องกลับมามีบริสุทธิ์ เหตุนี้เองการทำลายล้างจึงถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมากโดยการเข้าใจละคร เวลานั้นเราต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: นี่คือน้ำของลูก ลูกควรไปที่บ้านของลูกในความสุขอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในสิ่งนี้ บาบาเน้นย้ำการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงนี้ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม พ่อถามว่า: เป็นการง่ายที่จะจดจำในขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไป

มาหรือหนึ่งในสถานที่หนึ่ง? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและนับลูกปัดของลูกประคำอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่สวดภาวนา “ราม ราม” ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น พ่อบอกวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกๆ เมื่อลูกกำลังเตรียมอาหารหรือลูกกำลังทำอะไร จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาเตรียมโบ้กที่ศรีนาล พวกเขาสวมผ้าปิดปากเพื่อที่ว่าจะไม่เสียงแม้แต่เล็กน้อย นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องจดจำพ่อ พวกเขาเตรียมโบ้กแต่ไม่มีใครรับประทานสิ่งนั้น เป็นแค่ครอบครัวของผู้นำทางผู้ที่รับประทานสิ่งนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าชีพบาบาคือผู้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะสร้างชีพปurna (คัมภีร์) พวกเขาก็ได้ปะปนชีวาและปาวตีและชีวาและชังการ์ในนั้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในการศึกษาสิ่งนั้น แต่ละคนต้องศึกษาคัมภีร์ของตนเอง ชาวบาร์ตมีก็ตะและชาวคริสเตียนมีเพียงไบเบิลเดียวเท่านั้น คัมภีร์ของเหล่าเทพคือก็ตะ มีความรู้ในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรู้เท่านั้นที่มีการศึกษา ลูกต้องศึกษาความรู้ ลูกไม่ได้มีสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับหนังสือของพวกเขาที่กล่าวถึงเกี่ยวกับการต่อสู้รบรา เราคือผู้ที่มีพลังโยคะ และเหตุใดเราจึงควรฟังสิ่งต่างๆ ของผู้ที่มีพลังทางวัตถุเหล่านั้น? แท้จริงแล้วลูกไม่สามารถมีการต่อสู้รบรา ลูกเอาชนะกิเลสด้วยพลังโยคะ การต่อสู้รบราของลูกมีกับกิเลสทั้งห้า ที่นั่นเป็นมนุษย์ผู้ที่ต่อสู้รบรากับมนุษย์ แต่ลูกต่อสู้รบรากับกิเลสของลูกเอง ชันยาสชีไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกได้รับการสอนให้ทำการฝึกฝน ฯลฯ ลูกมีเพียงการฝึกฝนเดียวเท่านั้นของลูกคือพลังโยคะ ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าด้วยพลังโยคะ กิเลสทั้งห้าคือศัตรูของลูก และในจำนวนเหล่านั้น สำนักของการเป็นร่างคืออันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: ลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูก, ดวงวิญญาณลงมาที่นี่และเข้ามาในครรภ์ ในขณะที่พ่อมาอยู่ในร่างกายนี้ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ในยุคทองลูกอยู่ในประสาทราชวังของครรภ์ และต่อมาในอาณาจักรของราวันลูกเข้าไปในกรุงชังของครรภ์ ในขณะที่พ่อเพียงแค่จุติลงมา สิ่งนี้ได้ชื่อว่าเป็นการเกิดที่สูงส่ง ตามละครพ่อต้องเข้ามาในผู้นี้และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะเขาเป็นของพ่อ เมื่อมีการนำเด็กมาเลี้ยงดู เขาได้รับชื่อที่สวยงามมาก ลูกเช่นกันเคยได้รับชื่อที่ดีมาก เคยมีรายชื่อที่น่าอัศจรรย์ที่ได้มาโดยผู้นำศาสนาที่เข้ามา บาบามาไม่ได้จดจำชื่อเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับชื่อเหล่านั้น ชื่อเพียงแค่นี้แก่ร่างกาย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เท่านั้นเอง! ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และแล้วลูกจะปกครอง ต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีเพียงภาพลักษณ์ของลูกเท่านั้น ภาพลักษณ์มากมายของเหล่าเทพได้ถูกสร้างขึ้น ดวงวิญญาณเช่นกันได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาสร้างชาลิแกรมจากดินเหนียวและแล้วก็ทำลายทิ้งในตอนกลางคืน พวกเขาตกแต่งภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ แล้วก็นำไปจมน้ำในมหาสมุทร บาบาพูดว่า: พวกเขาแม้กระทั่งสร้างภาพลักษณ์ของพ่อและป้อนอาหารแก่ภาพลักษณ์นั้น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาได้ลดระดับพ่อลงไปอย่างมาก ลูกได้กลับมายากจนอย่างมาก เป็นด้วยผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มั่งคั่งมีน้อยที่จะสามารถรับความรู้นี้ บาบาจะทำอะไรจากการที่รับมาอย่างมากจากผู้ที่ยากจน? ที่นี้ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นจากทุกหยดของลูกๆ พวกเขาพูดว่า “บาบา โปรดใส่ก้อนหินหนึ่งก้อนในนามของฉัน” และพวกเขาคิดว่า พวกเขาจะได้รับประสาทราชวังที่ทำด้วยทองและเงินเป็นการตอบแทน มีทองมากมายที่นั่น จะมีก้อนอิฐที่เป็นทอง ดังนั้นอาคารก็ถูกสร้างขึ้นด้วยก้อนอิฐที่เป็นทอง ดังนั้นบาบาพูดด้วยความรักว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้ละครกำลังจะมาถึงจุดจบ พ่อให้วิธีการแก่ลูกๆ ที่ยากจนเพื่อทำให้พวกเขา มั่งคั่ง ลูกๆ ที่แสนหวาน อะไรก็ตามที่ลูกมี จงถ่ายโอนสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ อะไรก็ตามที่ลูกถ่ายโอนจากที่นี่ ลูกจะได้รับหลายร้อยเท่าในโลกใหม่ บาบามาไม่ได้อะไรจากลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านเพียงแค่บอกลูกถึงวิธีการ ทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่นถ้าลูกถ่ายโอนบางสิ่ง ลูกก็ได้รับสิ่งนั้นในโลกใหม่ ในขณะนี้ที่เป็นเวลาของการทำลายล้างโลกเก่านี้ ไม่มีอะไรในโลกเก่านี้ที่จะมีประโยชน์ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงเปิดมหาวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาลในในทุกๆบ้าน และด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะได้รับพลาณามัยที่ดีและความมั่งคั่ง นี่คือนี่หลัก อัจชะ

คลาสิกกลางคืน - 12/01/69

ลูกผู้เป็นแม่ที่ยากจนและธรรมดาทำความเพียรพยายามในเวลานี้และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในอีกยี่สิบปีข้างหน้าแม่ที่ให้การช่วยเหลือเป็นอย่างมากในขณะที่ผู้ชายน้อยมากที่จะกลายเป็นผู้ช่วยเหลือ แม้ไม่มีความซาบซึ้งในการกลายเป็นทายาท พวกเขา (ผู้หญิง) ยังคงหวานเมลิติพิชต่อไปและสร้างชีวิตของตัวเองต่อไป

ความรู้ของลูกถูกต้องแม่นยำแล้วก็มีความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงพ่อทางจิตวิญญาณเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก หากลูกคิดว่าพ่อเป็นพ่อของลูกลูกจะต้องรับมรดกของลูกจากท่านอย่างแน่นอน พ่อยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกเพียรพยายามและยังคงอธิบายให้ลูกฟังต่อไป อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก พ่อรู้ว่าบางคนเป็นผู้มีความพยายามที่ดี บางคนอยู่ใน

ระดับปานกลาง และบางคนอยู่ในระดับที่สาม หากลูกถามบาบา บาบาจะบอกลูกทันทีว่าลูกเป็นที่หนึ่ง ที่สอง หรือที่สาม หากลูกไม่ให้ความรู้กับใครแสดงว่าลูกเป็นระดับที่สาม หากลูกไม่ให้อธิบาย บาบาจะบอกลูกอย่างแน่นอน ความรู้ที่พระเจ้าสอนลูกเมื่อท่านมาแล้วก็หายไป ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ ตามแผนของละครไม่มีใครสามารถเข้าถึงมันโดยผ่านเส้นทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือไปสู่ยุคทอง ลูกกำลังเพียรพยายามในเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าความพยายามของลูกแต่ละคนได้ทำมากแค่ไหนในวงจรก่อนหน้านี้ลูกก็ยังจะทำเช่นเดิม พ่อสามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนไหนมีประโยชน์ต่อตนเอง พ่อพูดว่า: มานั่งอยู่ข้างหน้าภาพลักษณ์และนารายณ์ทุกวัน บาบา โดยการติดตามศรัทธาของท่าน เราจะประกาศสิทธิในมรดกนี้อย่างแน่นอน ลูกต้องมีความสนใจอย่างแน่นอนที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง นั่นแม้กระทั่งเขียนถึงผู้ที่อยู่ในศูนย์ด้วย: ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนสิ่งนี้มาหลายปีแล้วและถ้าลูกไม่สามารถสอนคนอื่นได้ ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนอะไร? ลูก ๆ ควรจะก้าวหน้า ตลอดทั้งวันควรมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ในสติปัญญาของลูก

ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณหรือยัง? มีอาศรมสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกควรไปหาผู้ที่เกษียณแล้ว บอกพวกเขาถึงเป้าหมายก่อนที่พวกเขาจะตาย จิตวิญญาณของท่านจะอยู่เหนือสิ่งใดอย่างไร? ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ พระเจ้าพูด: จดจำนั้นผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ,ดินแดนเหนือเสียง มีงานรับใช้มากมายที่สามารถทำได้ในเบนาราสเช่นกัน นักปราชญ์จำนวนมากอาศัยอยู่ที่นั่นเพื่ออาศัยอยู่ที่คาลิ ตลอดทั้งวันพวกเขายังคงสวดภาวนาต่อไป: ชีพ คาลิ วิศวนารถ คงคา (แม้ว่าคงคาจากคาลิโดยผ่านชีวาซึ่งเป็นเจ้าแห่งโลก) ให้มีเสียงปรบมือที่มีความสุขอยู่เสมอในตัวลูกเอง ลูกเป็นนักเรียนใช่ไหม? ลูกกำลังทำงานรับใช้และกำลังศึกษาอยู่เช่นกัน ลูกต้องระลึกถึงพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก พวกเรากำลังจะไปหาชิพบาบา นี่คือ “มานมานะบาฟ” อย่างไรก็ตามหลายคนไม่สามารถจดจำได้: พวกเขายังคงนั่งนิ่งต่อไป สิ่งสำคัญคือความการจดจำระลึกถึง มันเป็นการจดจำระลึกถึงที่จะทำให้ลูกมีความสุข พวกลูกทุกคนต้องการที่จะมีความสุขในโลก บาบาพูดว่า: อธิบายให้พวกเขาฟังว่าความสุขในโลกกำลังมีการก่อตั้งในเวลานี้ นี่คือเหตุผลที่บาบาให้ความสำคัญอย่างมากกับภาพลักษณ์และนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: โลกที่ซึ่งมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์กำลังถูกจัดตั้งขึ้น ทุกคนบอกว่าควรมีความสุขในโลก หลายคนยังคงได้รับรางวัล ควรจะเป็นนายที่สร้างความสงบในโลก ในอาณาจักรของพวกเขามีความสุขในโลก มีหนึ่งภาษา หนึ่งอาณาจักร และหนึ่งศาสนา ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ใครเป็นผู้สร้างโลกเช่นนี้ขึ้นมา? ใครเป็นผู้สร้างความสงบ ชาวต่างชาติเช่นกันก็เข้าใจว่านั่นคือสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) เวลานี้ความสุขในโลกกำลังถูกสร้างขึ้น บาบาอธิบายว่าลูกควรใช้รูปภาพลักษณ์และนารายณ์เมื่อลูกไปทุกหนทุกแห่งในตอนเช้าเพื่อให้เสียงเข้าสู่หูของทุกคนว่าอาณาจักรนั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ที่การทำลายล้างนั้นอยู่ข้างหน้า ลูกรู้ว่าตามละครนี้ บางทีอาจจะยังคงมีความล่าช้าอยู่บ้าง มันไม่ได้อยู่ในโชคชะตาของคนที่มีชื่อเสียง อย่างไรก็ตามบาบายังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกเพียรพยายามต่อไป งานรับใช้จะยังคงดำเนินต่อไปตามละคร อัชชะ ราตรีสวัสดิ์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากต่ออิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้เข้าไปเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ทำงานรับใช้ของการชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของความเงียบ

2. เข้าใจละครอย่างชัดเจนมากและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ให้ถ่ายโอนทุกสิ่งของลูกไปยังโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกตกแต่งใบหน้าแบบเทวดานางฟ้าด้วยผลกระทบของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณและเป็นที่รักต่อทุกคน
ลูกๆ ที่อยู่กับบัพดาตาอย่างสม่ำเสมอจะได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยการเป็นมิตรของท่านในลักษณะที่ผลกระทบของจิตวิญญาณจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของแต่ละคน โดยการที่พวกเขาคงอยู่อย่างเป็นจิตวิญญาณนี้ การแต่งหน้าแบบเทวดานางฟ้าจะถูกนำไปใช้โดยอัตโนมัติ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเช่นไร หลังจากเธอแต่งหน้าเสร็จเธอก็เปลี่ยนโฉมโดยสิ้นเชิง โดยการแต่งหน้า พวกเธอจะดูสวยงาม ที่นั่นเช่นกันโดยการแต่งหน้าแบบนางฟ้า ลูกจะเริ่มเปล่งประกายและการแต่งหน้าทางจิตวิญญาณนี้จะทำให้ลูกเป็นที่รัก

คติพจน์: ความพยายามที่แท้จริงคือการถือพรหมจรรย์ โยคะ และการปลูกฝังคุณธรรมอันสูงส่ง

*** โอม ชานติ ***